

Рай земний

Владислав Клюковський

Скільки її пам'ятаю
Тей гарний, квітучий
Сад пахучих хризантем,
Хоч було і не багато.

А тей смачнючий абрикос,
Який я рвав у бабусиному садочку.
Коли вона мене вечеряти звала –
то відчуття як на сьомому небі.

Той город ще пам'ята,
де росла картопля
було її з соток дев'яти,
А інші на прянощі.

Я пам'ята той гул бджіл,
який незамовка щось там у саду робив,
де квітли кульбаби,
які нагадували красу весни.